

Wednesday, 06 June de 2018

Dr. Viñas, Catedràtic de la Facultat de Medicina, publica el llibre "Com viure amb la malaltia"

El Dr. Joan Viñas, cap de Cirurgia de l'Hospital Universitari Arnau de Vilanova i ex rector de la Universitat de Lleida comparteix la seua experiència com a metge malalt de càncer de ronyó:

[Entrevista Salut, El Segre, Diumenge 3 de juny 2018/Foto: Bisbat Lleida](#)

Què el va inspirar a escriure aquest llibre?

La idea principal que volia transmetre és que la felicitat no s'acaba en el moment en què et detecten una malaltia. De qualsevol dificultat s'aprèn i la malaltia és una lliçó vital que t'obre els ulls i et fa valorar més les petites coses. No fan falta llargs viatges per adonar-te que el que més importa és el que tens a prop teu i moltes vegades, per l'estrès del dia a dia, ens oblidem dels qui més ens estimen. En definitiva, que val la pena viure.

És cirurgia i fa prop de tres anys que li van detectar un càncer. Quina experiència li aporta el fet de viure des del punt de vista del pacient i del doctor?

M'ha ajudat a millorar el meu treball com a metge perquè, malgrat que al llarg de la meua carrera professional sempre he intentat tractar bé els meus pacients, aquesta experiència m'ha ajudat a empatitzar més i adonar-me que cada petit gest s'agraeix. A més a més, haver-me detectat aquesta malaltia va implicar que veiés tot el procés de curació des de l'altre costat. Com a cirurgia a mi el que m'agrada és tallar en sec, però quan la malaltia progressa la cirurgia té poc a fer. Ara la meua relació amb els meus companys d'oncologia no és només professional, quan entro a la seua consulta és com a doctor pacient.

Com creu vostè que hauria de ser la relació del metge amb els seus pacients?

Sempre dic que el metge ha de ser un bon metge i un metge bo. No només ha de ser un bon científic, sinó una persona que s'impliqui amb els pacients i els cuidi com germans. No és només un tècnic, forma part d'un dels moments més importants de la teua vida.

La fe forma una part important de la seua vida. Creu que és la clau per conviure amb la malaltia?

Per a mi la fe és un tresor molt preuat que m'ha ajudat molt. Si a una altra persona també li pot ser d'ajuda en aquest viatge, endavant.

En aquest sentit, ciència i religió poden semblar termes del tot oposats.

És una qüestió de fer un pas cap a déu, encara que ja se sap que l'enamorament té molt poc de científic, sobretot per als que ho veuen des de fora.

Podria dir-se que el seu llibre barreja ciència, humanitats i religió.

Sí, el llibre té una part més científica en la qual s'aprecia la meua vocació per la investigació i la docència però també tracte altres temes que s'atansen més a la quotidianitat i a les meues inquietuds. Per exemple, hi ha una

part en la qual parlo de créixer com a persona i preparar-te per a les coses bones i dolentes de la vida, perquè la mort és una cosa natural que li passa a tothom i per tant també és positiu estar preparat per a l'etapa final de la vida. I si a banda de tot això estàs obert a la fe que al capdavant és un acte de confiança, t'adones que tot és més suportable i t'ajuda molt més.